

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/7/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122014845
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2122014845.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Dušana Szabó a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., E. X/XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov, pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 16.11.2022, č. k. 5T/66/2022-308, na verejnom zasadnutí konanom dňa 09.03.2023 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trnava (ďalej len okresný súd) zo dňa 16.11.2022, č. k. 5T/66/2022-308, bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že po predchádzajúcej vzájomnej dohode, dňa 09.06.2022 v čase približne o 19.55 hod. v obci Bučany v priemyselnom areáli, pred budovou patriacej obchodnej spoločnosti B4Tec, s. r. o., odcudzili medený vodič zn. ÖLFLEX® CLASSIC 110, 25 G1 mm², netienený 300/500 V; PVC; s dĺžkou 150 metrov, namotáný na drevenom kotúči, medený vodič zn. H07RN-F, TITANEX®; guľatý; lanko; 1x50mm²; guma; s dĺžkou 80 metrov, namotáný na drevenom kotúči a prebytočné odrezky bližšie nešpecifikovaných odrezkov vodičov v celkovej dĺžke asi 10 metrov tým spôsobom, že do uvedeného priemyselného areálu vnikli cez neuzamknutú hlavnú vstupnú bránu s motorovým vozidlom zn. Škoda Fabia, EČV: D., ktoré ako vodič viedol A. B., následne s motorovým vozidlom zastavili pred budovou patriacou obchodnej B4Tec, s. r. o., odkiaľ z regálu umiestneného pod prístreškom tejto budovy zobrali vyššie špecifikované vodiče, ktoré naložili do batožinového priestoru motorového vozidla, na ktorom prišli a následne na motorovom vozidle z priemyselného areálu odišli, čím spôsobili obchodnej spoločnosti B4Tec, s. r. o. so sídlom Trakovice 270, 919 33 Trakovice, IČO: 47 998 822, škodu krádežou v celkovej výške 2.045 eur.

Za to obžalovanému okresný súd uložil podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku okresný súd obžalovaným (aj obžalovanému F. B., ktorý odvolanie nepodal) uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému B4Tec, s. r. o. so sídlom Trakovice 270, 919 33 Trakovice, IČO: 47 998 822, škodu vo výške 2.045 eur a podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku odkázal poškodeného so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.11.2022 po poučení zo strany súdu podľa § 257 Trestného poriadku po porade s obhajcom učinil vyhlásenie o svojej vine zo skutku mu obžalobou kladeného za vinu. Okresný súd podľa § 257 ods. 7,

ods. 8 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a preto následne vykonával dokazovanie súvisiace iba s výrokom o treste a náhrade škody.

K výroku o treste obžalovaného A. B. okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie odpisom z registra trestov a k výroku o náhrade škody bolo za súhlasu procesných strán postupom podľa § 268 ods. 5 Trestného poriadku prečítané odborné vyjadrenie k výške škody.

U obžalovaného okresný súd zistil prítomnosť jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, pretože sa k trestnej činnosti priznal a úprimne ju oľutoval a na hlavnom pojednávaní učinil vyhlásenie o svojej vine, ktoré súd prijal a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, teda že bol už odsúdený. Do úvahy teda prichádzalo uloženie trestu odňatia slobody podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona pri rovnováhe poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona v rámci zákonnom ustanovenej trestnej sadzby až na dva roky.

Z hľadiska hodnotenia osoby obžalovaného vyplývajú najmä z jeho odpisu registra trestov podľa názoru okresného súdu možno konštatovať, že obžalovaný má sklony k protispoločenskému chovaniu a páchaniu trestných činov najmä majetkového charakteru v kombinácii s marením výkonu úradného rozhodnutia, pričom možno skonštatovať, že tento sa vypracoval na špeciálneho recidivistu vo vzťahu k páchaniu trestného činu krádeže podľa § 212 Trestného a trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Obžalovaný má v odpise registra trestov vykázaných celkom 13 záznamov, trestný čin tu prejednávaný spáchal dňa 09.06.2022, teda len krátko po tom, čo vykonal trest odňatia slobody vo veci Okresného súdu Trnava, sp. zn. 15T/41/2019, trest vykonal dňa 11.09.2020. Možno teda podľa okresného súdu jednoznačne uzavrieť, že na obžalovaného zjavne predchádzajúce odsúdenia spojené aj s výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody nemali žiadny prevýchovný vplyv.

Okresný súd zároveň uviedol, že v prípade recidívy trestnej činnosti páchatel'a je už nevyhnutné podstatne obozretnejšie pristupovať k posudzovaniu zabezpečenia výchovnej zložky trestu vo vzťahu k páchatel'ovi, keďže zistená recidíva logicky v zásade nasvedčuje o neúčte páchatel'a k záujmom chráneným Trestným zákonom a k tomu, že predchádzajúce tresty nevedli k prevýchove páchatel'a, teda k prijatiu skutočného predsavzatia páchatel'a viesť riadny život. V takomto prípade logicky musí v zásade prichádzať do úvahy uprednostnenie represívnej zložky trestu pred výchovnou zložkou trestu. Na základe uvedeného potom okresný súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody pri hornej hranici trestnej sadzby ustanovenej zákonom vo výmere 20 mesiacov, nakoľko dospel k záveru, že takto uložený trest zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre ich ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a 4 Trestného zákona konkrétnej miere závažnosti spáchaného trestného činu vyplývajúcej z jeho povahy a spôsobu spáchania, ako aj zisteným pomerom obžalovaného a možnostiam jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej a generálnej prevencie, pričom trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je aj dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaného trestného činu bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, okresný súd ho pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

K výroku o náhrade škody okresný súd uviedol, že pokiaľ ide o škodu spôsobenú trestným činom, za ktorú obžalovaní zodpovedajú spoločne a nerozdielne, jej výška vyplýva z odborného vyjadrenia prečítaného na hlavnom pojednávaní, z ktorého je zrejmé, že obžalovaní poškodenému spôsobili škodu 2045 eur. Nakoľko si však poškodený v trestnom konaní uplatnil škodu vyššiu, okresný súd ho so zvyškom nároku odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný a v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.03.2020, sp. zn. 3To/25/2020, podľa ktorého vyhlásenie o vine obžalovaného a prijatie tohto vyhlásenia okresným súdom sa musí významným spôsobom prejavíť vo výmere uloženého trestu, na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 09.11.2015, sp. zn. 23To/100/2015, podľa ktorého je potrebné obžalovanému priznať aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, na nález Ústavného súdu ČR zo dňa 30.07.2019, sp. zn. II. ÚS 4022/18 a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 16.04.2013, sp. zn. 4To/2/2013, z ktorého vyplýva, že vychádzajúc zo zásady humanity treba

dodržať princíp úmernosti represie, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú pre splneniu účelu trestu. Obžalovaný tak dospel k záveru, že vzhľadom na charakter spáchaného trestného činu je uložený trest neprimerane prísny. Namietal, že okresný súd neprihliadol na osobu spoluobžalovaného F. B., keď tento spáchal posledný trestný čin v roku 2014, avšak bol odsúdený na 7 rokov, pričom tento trest vykonal v roku 2021 a tak medzi jeho trestom a trestom spoluobžalovaného je nepomer. Navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku a vo veci sám rozhodol.

Obžalovaný A. B. odôvodnil podané odvolanie aj svojím podaním (č. I. 335) a uviedol v ňom, že trest jemu uložený je neprimerane prísny, nakoľko od začiatku spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní a napomáhal objasneniu celej veci. Dňa 06.10.2022 sa mu narodila dcéra a ako sa dozvedel, že jeho partnerka je v druhom stave, spravil hrubú čiaru za jeho minulosťou a má veľké obavy, že sa rozbije jeho rodina, ktorú sa snažil budovať. Z uvedeného potom žiadal krajský súd o uloženie miernejšieho trestu.

Odvolačný súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavil prokurátor krajskej prokuratúry, obžalovaný a obhajca obžalovaného. Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol odvolaciemu súdu odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného zotrval na dôvodoch podaného odvolania a obžalovaný žiadal o uloženie miernejšieho trestu ľutujúc skutok, ktorý spáchal.

Podľa § 315 Trestného poriadku, o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v citovanom ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, a to proti výroku, proti ktorému odvolanie podať mohla, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone a dospel k zisteniu, že odvolanie obžalovaného A. B. nie je dôvodné.

Po preskúmaní spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie ohľadom výroku o treste, správne vyhodnotil osobu obžalovaného a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu.

Okresný súd správne u obžalovaného zistil existenciu jednej priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona a zároveň zistil poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona. Na základe uvedeného tak správne okresný súd postupoval v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona a tak okresný súd mohol ukladať obžalovanému trest odňatia slobody v sadzbe do 2 rokov.

Krajský súd ďalej uvádza, že zo stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27.06.2017, sp. zn. Tpj 55/2016, na zjednotenie v otázke možnosti/nemožnosti priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n) a písm. l) Trestného zákona v prípade prijatia vyhlásenia

obžalovaného o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) alebo písm. c) Trestného poriadku uverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR č. 5/2017 vyplýva, že súd po podaní obžaloby rozhoduje spor medzi obžalobou a obhajobou podľa pravidiel kontradiktórneho procesu – objasňovanie (v zmysle zistenia skutkového stavu veci) je doménou orgánov činných v trestnom konaní podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Preto samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n) Trestného zákona.

Krajský súd zároveň poznamenáva, že poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n) Trestného zákona je „Ak páchatel' napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Táto poľahčujúca okolnosť je však založená na aktívnej spolupráci páchatel'a pri objasňovaní svojej trestnej činnosti, a to najmä vo forme uvádzania dôkazov, ktoré slúžia na objasnenie skutkových okolností daného trestného činu a jej hodnotenie je závislé od toho, do akej miery páchatel' sám svojim prístupom participuje na objasnení trestného činu“. /Burda, E., Čentéš, J., Kolesár, J., Záhora, J. a kol., Trestný zákon, Všeobecná časť, Komentár, I. diel, 1. vydanie, Praha: C. H. Beck, 2010, 295 s./

Z pripojeného spisového materiálu vyplýva, že vydané fotografie a videozáznam detailne zaznamenali páchatel'ov a celý priebeh skutku, pričom kriminálnou políciou OR PZ v Trnave bola vykonaná analýza, ktorou boli stotožnené osoby páchatel'ov súdeného skutku. Na základe týchto skutočností nemožno vôbec uvažovať o nejakej pomoci obžalovaného A. B. pri objasňovaní trestnej činnosti.

K samotnému trestu je potrebné uviesť, že je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu.

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Majúc na zreteli vyššie uvedený účel trestu a jednotlivé hľadiská pre jeho ukladanie, dospel krajský súd k záveru, že okresným súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov je trestom zákonným, primeraným a spravodlivým, ktorý splní svoju funkciu tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Trest odňatia slobody v nižšej výmere, ktorého uloženia sa obžalovaný odvolaním domáhal, by podľa názoru krajského súdu bol trestom nezákonným a nezabezpečil by zákonom predpokladaný účel vymedzený v § 34 ods. 1 Trestného zákona a to nielen zabrániť páchatel'ovi v páchaní ďalšej trestnej činnosti, či vytvoriť mu podmienky pre to, aby v budúcnosti viedol riadny život, ale aj zabezpečiť generálnu prevenciu, t. j. odradiť iných od páchania trestnej činnosti.

Pokiaľ ide o trest uložený spoluobžalovanému, vzhľadom na absenciu odvolania nemá odvolací súd právo tento preskúmať a preto svoju pozornosť venoval len uloženému trestu odvolateľovi.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie obžalovaného A. B. podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4, § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.